

“ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਵਣਹਾਰ ਪੁਜੀਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਪੁਜਨੀਏ ਬਣੇ ਹਨ! ਪੁਜਨੀਏ ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨੂਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਜਨੀਏ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਨ - ਯੁਗ ਜਾਂ ਆਦਿ - ਯੁਗ ਜਾਂ ਸਤ੍ਰੰਧਾਨ ਯੁਗ, ਨਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਧਾਰਮੂਰਤ, ਪੁਜਨੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਵੀ ਡਿੱਗਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਪੁਜੀਏ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਮਤਲਬ ਪੁਜਨੀਏ। ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ ਪੁਜਨੀਏ ਤਾਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਿਯਮਿਤ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਿੰਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਰੋਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਪਰ - ਉਪਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਫਰਕ ਕਿਉਂ? ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਪੁਜਨੀਏ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਜਨੀਏ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਆਦਿ, ਅਨਾਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਪੁਜਨੀਏ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਹਿਜ, ਆਪੇਹੀ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸ੍ਵ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵ੍ਰਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਾਈਬਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸੰਪਰਕ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ੍ਵ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਾਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਆ ਖੰਡਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਇਰਸ਼ਾ ਜਾਂ ਆਵੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋਚੋ, ਜਦੋਂ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਵੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਸਲਈ ਖੰਡਿਤ ਮੂਰਤੀ ਕਦੇ ਪੁਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਖੰਡਿਤ ਮੂਰਤੀਆਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ, ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥੂਲ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਖੰਡਿਤ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਖੰਡਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਜੀਏ ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਖੰਡਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ, ਚਾਰੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵੀ ਵਿੱਧੀਪੂਰਵਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਨ, ਵਾਣੀ, ਕਰਮ (ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੋਲ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਏਮ (ਲਕਸ਼) ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਸੇ - ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਚਲਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੂਜਾ ਵੀ ਚਲਾਉਣ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਜੀਏ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਪੁਜੀਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਰੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸੁਭਾਵਿਕ, ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਅਸਲ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ,

ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀ ਯੁਕਤ, ਦੂਸਰਾ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਅਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੰਝ ਹੀ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ, ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਕਰ ਲਿਆ, ਹੋ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਪੂਜਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਪੂਰੇ ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸੌਣ ਤੱਕ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕਰਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਦਿਨਚਰਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਫਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਰਕ ਪਵੇਗਾ। ਮੰਨੋ ਕੋਈ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ, ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਉਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ - ਉਪਰ ਕਰਦੇ ਮਤਲਬ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਠਕੇ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਹੋਇਆ ਉਦੋਂ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਦੇ ਸੁਸਤੀ, ਕਦੇ ਚੁਸਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਨਗੇ, ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਦਿਨਚਰਿਆ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੁਜਨੀਏ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਨਾ ਚਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨਚਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਪਰ - ਹੇਠਾਂ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਲਸ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਅਸਲ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੁਜੀਏ ਪਦਵੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ।

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਗਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਰਫ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨਿਰਮੋਹੀ ਹੋ ਗਏ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ, ਚਲਣ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਫੀਚਰਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਏ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ। ਸਮਝਿਆ? ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੂਹਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਗਹਿਨ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੂਹੀਏ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੀ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਗੁਜਰਾਤ ਆਇਆ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਬਣ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੋਣ ਪਰ ਹਲਕੇ ਬਣ ਨੱਚਦੇ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨੱਚਦੇ - ਗਾਉਂਦੇ ਚੰਗਾ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਮੇਜਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ। ਗਰਭਾ ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਮੇਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੇਜ - ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਥੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜੀਵਨ, ਉਹ ਹੈ ਸਥੂਲ ਮੇਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਮੇਜ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨ ਮੇਜ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਹਲਕੇ ਬਣ ਨੱਚਨ - ਗਾਉਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ (ਹਲਕਾ) ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਤ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਕਹੋ, ਵਰਦਾਨੀ ਕਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਜਰਾਤ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ - ਡਬਲ ਲਾਈਟ। ਮੁਰਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ। ਅਤੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦਿਨ ਵੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਦਿਨ, ਨਾ ਹੈ ਰਾਤ; ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ, ਨਾ ਚੰਦਰਮਾ। ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਨਾ ਕਿ ਕੱਦ ਤੱਕ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਤਾਂ 'ਹੁਣੇ' ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਕਦੋਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ ਜੱਦ ਤਕ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਮ ਕੱਢਣ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 108 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਪਾਈਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਹੁਣ 108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਉਹ ਹੀ 108 ਨਾਮ ਬੋਲਣ। ਨਹੀਂ, ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਇਸੇ ਘੜੀ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਣ ਅਤੇ ਠਕਾਨ੍ਹਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ - ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ। ਕੀ ਦੇਰੀ ਲੱਗਦੀ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਹੱਥ ਫੜਣਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨੰਬਰ ਟੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਪਰ ਨੰਬਰਵਨ ਦਾਣਾ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਸਰਾ ਦੇ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣੇ। ਚੌਥਾ ਤਿੰਨ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ

ਸਮਾਨ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਸਟੇਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। 108ਵਾਂ ਦਾਣਾ 107 ਨਾਲ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੀ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਕੋਈ ਹੈ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿ ਹਾਂ, ਸਭ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਲੱਗਦਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸੀ ਨਾ - ਤਾਲੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਪਰੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਰਮ ਪੂਜਿਆ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਰਵ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ - ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸਜੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

(1) ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਜਿਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭਾਗਿਆ ਖੁੱਲ ਜਾਵੇ... ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਗਿਆ ਖੁੱਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ - ਅਜਿਹਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਨਾ! ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਕਿ ਭਾਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ। ਉਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਭਾਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ - ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ'! - ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਡਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਸ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਹੋ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਗਿਆ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ - ਜਨ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਮਤਲਬ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ? ਮਕਾਨ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਰ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.....ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ! ਕਾਰ ਤਾਂ ਕੀ ਪਰ ਕਾਰੂਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ! ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸਤੂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋ! ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਕਰੇਗੇ। ਜੇ ਅੱਜ ਹੈ, ਕਲ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ - ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਰੱਖੇਗੇ ਇਸਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਜੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਹ ਮਕਾਨ, ਕਾਰ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਪਰ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਈ ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਪ ਵੀ ਅਮਰ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਿਲ ਗਏ! ਜਨਮ - ਜਨਮ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ! ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ।

2. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਚਿੱਲਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋ। ਕੀ - ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਲਿਸਟ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਲਿਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੀ - ਕੀ ਮਿਲਿਆ? ਤਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਤਨ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਹੈ; ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਈ ਜੋ ਦਾਲ ਰੋਟੀ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਗਦੀ ਹੈ! ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ 36 ਕਿਸਮਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾਲ ਰੋਟੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੀ ਲੱਗੇਗਾ? ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਦ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਤਾਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਗਈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋ, ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ
ਜੇ ਬੱਚੇ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਯ ਅਤੇ ਹਲਕੇਪਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣੋ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ।
